

nieuwe Anthosboeken voor geëngageerde lezers

Salvador Allende

Chili op weg naar het socialisme

Uit deze bundel voordrachten, vanaf zijn aanvaarding van het presidentschap tot en met UNCTAD III, blijkt het realisme van Allende's politieke handelen. f 10,—

Marcio Moreira Alves

Bevrijding is een mosterdzaad

Het reveil van de Braziliaanse revolutie

Deze bekende journalist/politicus/revolutionair biedt hier in de eerste plaats objectieve (dus onstelligend) informatie. Maar hij geeft ook zijn visie op de toekomst, die onmogelijk geweldloos kan zijn. f 14,50

Paulo Freire

Pedagogie van de onderdrukten

Freire ontwierp een pedagogische aanpak waardoor onderontwikkelde werkelijk worden ontwikkeld tot menswaardigheid. Ivan Illich noemt dit 'waarlijk revolutionaire pedagogie'. f 12,50

Piet Reckman

Schijngestalten van de macht

Mede aan de hand van UNCTAD en Chili geeft Reckman opnieuw een duidelijke, gedocumenteerde analyse van de wanverhoudingen in de wereld. f 10,—

Van zijn **Naar een strategie en methodiek voor sociale actie** verscheen de 3de druk. f 9,75

Cosmas Desmond

Het afgedankte volk

Pater Desmonds schrijvende verslag over de 'hervestigingen' in Zuid-Afrika blijft de gemoederen bezighouden. Met foto's. f 14,50

**Anthosboeken van Uitgeverij In den Toren
verkrijgbaar in de boekhandel**

VU magazine

dorpen op te sporen en te doden.

Begin september 1967 kwamen er op een dag tien guerrillero's ons dorp in. De mensen waren erg bang. Ze hadden nog nooit Angolezen gezien die zulke geweren droegen. De meesten van ons renden weg en verstopten zich in het bos of op de velden. De guerrillero's riepen ons terug en zeiden dat ze alleen maar met ons wilden praten. Maar de mensen waren bang. Langzaam, één voor één schuifelden we terug naar het dorp. Maar we bleven op grote afstand van de guerrillero's staan toen die tegen ons begonnen te praten.

'Loop niet weg,' zei de leider van de guerrillero's tegen ons. 'Jullie moeten niet geloven wat de Portugezen over de guerrillero's gezegd hebben. Ze hebben jullie alleen maar leugens verteld. Ze zeggen dat we vreemdelingen zijn die uit andere landen gekomen zijn om hen te verjagen en hun plaats in te nemen, maar jullie kunnen zelf zien dat het een leugen is. Wij zijn jullie eigen zonen. Enkelen van ons zijn inderdaad naar het buitenland gegaan, maar alleen om opgeleid te worden, zodat we terug konden keren naar Angola om tegen de Portugese tirannie te vechten.

We zijn teruggekomen om te vechten omdat, zoals jullie weten, de Portugezen lang geleden hier gekomen zijn en ons eeuwenlang nog slechter hebben behandeld dan apen. Dat is de reden dat er nu in Angola oorlog is tegen de Portugezen. Maar deze oorlog is niet alleen onze oorlog - die van de guerrillero's - het is een oorlog van ons allemaal, van de guerrillero's en het volk samen. Jullie hebben zelf gezien dat de Portugezen de mensen dwingen om hun dorpen te verlaten en op de bestuursposten en in kampen te wonen. Ze zeggen tegen de mensen dat ze hun dorpen en zelfs het hele land zullen platbranden als dat nodig is en dat ze zeer machtige vrienden hebben die hen helpen, zoals Frankrijk, Duitsland, Amerika en Zuid-Afrika. Ze zeggen dat de guerrillero's geen vrienden hebben om hen te helpen en dat we onze geweren en onze munitie in Johannesburg moeten kopen of stelen.

Jullie moeten deze valse Portugese propaganda niet geloven. Wij hebben ook machtige vrienden en die zullen ons helpen totdat ons land bevrijd is. Jullie moeten met ons meedoen en tegen de Portugese vijand vechten.' De guerrillero's bleven nog lang doorpraten. De mensen kwamen iets dichterbij, maar ze bleven op een afstand. Toen ze ophielden te praten ging de guerrilla-eenheid in de houding staan en zong het volkslied van de MPLA. Daarna trokken ze snel verder naar een gedeelte van het bos dat we niet kenden.'